

Corpus Christi Cicle C segona

Memorial

En la segona lectura de la festa del Cos i la Sang de Crist d'enguany es llegeix un fragment de la primera carta de Pau als Corintis. Aquest fragment fa menció del sopar de Jesús amb els seus deixebles en què Ell els dóna el pa i el vi com a memorial de la seva mort i resurrecció. El text de Pau és semblant a la descripció que en fan els tres sinòtics.

Pau esgrimeix una tradició que arrela en les paraules i fets de Jesús mateix. És una manera de procedir que utilitza quan cal tractar una qüestió greu i seriosa. Ho farà també a 1Co 15,1-3 quan tracti de la resurrecció de Jesús. La situació que desvetlla la preocupació de Pau està descrita en els versets anteriors (1Co 11,17-22). Dins la comunitat cristiana de Corint, les reunions per celebrar el Sopar del Senyor s'han desvirtuat notòriament. Hi ha grups oposats i enfrontats, i també es produeix una acusada insensibilitat, envers els membres més desfavorits econòmicament.

Davant d'això, Pau recorda els orígens del Sopar del Senyor per fer adonar als Corintis de la transcendència i centralitat que tenen aquestes trobades de la comunitat. El terme 'tradició' deixa ben clar que el que diu Pau no és una cosa que s'inventa, sinó allò que és cregut i compartit per la totalitat de les esglésies. Tradició fa referència al Crist que té l'Església, el té perquè l'ha rebut i el posseeix amb la clara convicció que té l'obligació de transmetre'l.

Un altre terme cabdal en el text de Pau és 'memorial'. Fer el memorial té un sentit més ampli i més ple que el simple fer memòria de quelcom. Fer el memorial és certament fer memòria del passat i per això l'Eucaristia fa memòria de la mort de Jesús com a fet històric inscrit en

el passat. Però la mort de Jesús té la capacitat d'impactar en el present i és també present Jesús ressuscitat. Així, fer el memorial és també fer present l'actualitat de la mort de Jesús i fer real la presència del ressuscitat. Però la resurrecció de Jesús anticipa la nostra i és, en aquest sentit, que memorial té una projecció cap al futur, cap al punt final, l'omega. Memorial és també, doncs, anticipació del futur.

Fer el memorial de Jesús és més que fer un exercici mental de memòria. És fer possible que, arrencant del record la mort i resurrecció de Jesús, faci present la seva realitat i el seu impacte en el temps present i projectar-les cara al futur, vivint-ne la seva capacitat d'anticipació de la nostra resurrecció.